

Mn. Joan ens ha deixat

El dia de la festa de la Mare de Déu de Lourdes, el diumenge 11 de febrer, va morir a Lleida Mn. Joan Mora Pedra a l'edat de 74 anys. Mn. Joan, fill de Ramon i d'Anna, havia nascut a Tragó de Noguera (Lleida) el dia 26 de gener de l'any 1944.

Mn. Joan va cursar els seus estudis eclesiàstics al Seminari Diocesà de Lleida, on va ser ordenat prevere de mans de Mons. Aurelio del Pino el dia 1 de novembre de 1966.

Durant molts anys, des del 1966 fins al 2001, va estar destinat i es va encarregar de moltes parròquies disseminades a l'Alta Ribagorça: El Pont de Suert, Adons, Cirés, Buiria, Pinyana, Viu de Llevata, Malpàs, Manyanet, Perves, Sentís, Naens, Castellars, Erill-Castell, Sas, Aulet, Betesa, Santorens, Sopeira, Soperun, Còll, Gotarda, Irgo, Llesp i Saraís. Durant aquests anys també va exercir la responsabilitat d'Arxiprest d'aquesta comarca, en diverses ocasions.

L'any 2001 va ser nomenat rector de les parròquies de Mare de Déu del Carme, Sant Joan Baptista i Sant Pere Apòstol de Lleida. La seva tasca pastoral ha estat incansable fins al darrer dia. Conjugà aquests càrrecs amb el d'Arxiprest de la Seu Vella, des de l'any 2003 fins al 2005, membre del Consell Presbiteral, membre del Consell Diocesà de Pastoral i Director del Secretariat Diocesà per a l'atenció pastoral als immigrants, context en el qual va crear la Fundació Jericó, en la qual han trobat caliu familiar i acolliment moltes persones vingudes de fora.

Al maig de l'any 2016 l'Ajuntament de Lleida li va concedir la Medalla de la Paeria a la Solidaritat per la seva tasca permanent d'ajut a les persones més desfavorides.

Després de lluitar fortament contra la malaltia, va morir el passat dia 11 de febrer de 2018, i ja descansa en la Pau del Senyor.

Les exèquies, presidides pel Sr Bisbe Salvador Giménez, se celebraren el dia 12 de febrer, a les 17.00h. a l'Església Catedral de Lleida. Per tal de facilitar-ne l'assistència, s'organitzà un autocar des del Pont de Suert per als qui hi volgueren fer-s'hi presents. Però també al Pont de Suert, pensant amb els qui no pogueren anar a Lleida i en homenatge al record inesborrable que Mn. Joan va deixar en aquestes terres de la Ribagorça, vàrem celebrar una missa memorial el dijous dia 15, a la qual hi assistí el Vicari General de la

Diòcesi, en representació del Sr. Bisbe, acompanyat per Mn. Joan Ramon Ezquerra, company de fatigues de Mn. Joan durant molts anys, i per altres sis mossens, del bisbat de Lleida i de Barbastro. Va ser un acte molt emotiu, en el qual el Sr. Alcalde va adreçar unes paraules que hem volgut compartir en aquestes pàgines amb tots els lectors de “Pedres Vives”.

La figura de Mn. Joan Mora i Pedra

La figura de Mossèn Joan va ser gran, tan gran que en el seu comiat va omplir la catedral de Lleida i també l'església de l'Assumpció del Pont de Suert, on tantes hores hi va passar.

Mossèn Joan va arribar al Pont de Suert a finals de l'any 1966. Era un noi jove, eixerit, com deien les àvies d'aleshores, a qui agradava estar amb els nens i jugar al futbol, tot i les dificultats de portar sotana.

Va anar creixent com a persona i com a capellà, alhora que anava casant els nostres pares, batejant-nos a nosaltres, formant part de la nostra infantesa, de la nostra joventut i de la nostra vida.

Trenta-cinc anys donen per a molt: moltes excursions, colònies, representacions de pastorets, tantes i tantes vivències al costat dels més joves. La seva vida ha estat una intensa història de solidaritat, visites a malalts, amb la porta sempre oberta a qui es quedava al carrer, fos quina fos l'hora del dia o de la nit, oberta al qui tenia un problema o a qui simplement necessitava un consell.

Va estar molt compromès també amb el manteniment del patrimoni: La Mola, l'Ermita del Remei, Rocamora, Santa Margalida, Viu de Llevata, l'Església Vella del Pont de Suert i tantes d'altres, on, a més de promoure'n la restauració, els paletes de la comarca trobaven en ell un incansable manobre.

Els darrers anys, des de la seva responsabilitat a la parròquia del Carme de Lleida i la seva atenció als immigrants, va promoure i portar endavant la Fundació Jericó, desenvolupant una grandíssima tasca social, donant aixopluc als més desemparats, tant en el cos com en l'esperit, facilitant un lloc per a dormir, un plat calent, etc., i un lloc on cadascú, fos quina fos la seva religió, pogués resar al seu Déu.

Ha estat un exemple d'entrega, de compromís, de vida intensa dedicada als altres. Ambaixador de la devoció a Sant Sebastià i cofundador d'aquesta festivitat a Lleida, on aquest any, en la seva quinzena edició, no va voler perdre l'oportunitat d'assistir al dinar i saludar tothom, un a un, com sempre, donant una darrera mostra de fermesa i de superació davant la seva malaltia.

Mossèn Joan forma ja part de la nostra història, una part inseparable de tots nosaltres, que el portarem per sempre en un lloc predilecte dels nostres cors.

Gràcies Mossèn per una vida dedicada als altres!

José Antonio Troguet Ballarín
Alcalde del Pont de Suert

INFORMACIONS

✓ DEFUNCIONS

- Durant el mes de febrer tingueren lloc les exèquies de:

- Miriam Mestre Figueruelo	2.2.2018	El Pont de Suert
- Salvador Parache Palacín	12.2.2018	Senet
- Montserrat Pifarré Torrelles	14.2.2018	El Pont de Suert
- Antonio Juanati Alins	21.2.2018	Vilaller
- Joaquín Barrabés Llevot	27.2.2018	El Pont de Suert

✓ INTENCIONS DEL SANT PARE PER AL MES DE MARÇ

- Pregar per la formació en el discerniment espiritual, perquè tota l'Església reconegui la importància de la formació en el discerniment espiritual, tant a nivell personal com comunitari.

✓ INTENCIONS DE LA CONFERÈNCIA EPISCOPAL PER AL MES DE MARÇ

- Per les vocacions al sacerdoci, al diaconat i a la vida consagrada, perquè els joves escoltin ala crida del Senyor i responguin a ella amb generositat.

AGENDA PASTORAL DE MARÇ

DATA	ACTIVITAT	LLOC I HORA
01	Reunió d'Arxiprestat	Lleida 10:30
03	Baptisme	El Pont de Suert 12:00
14	Missa a la Residència	El Pont de Suert 11:30
19	Solemnitat de Sant Josep Visita als Pobles	Vilaller: 17:00 El Pont de Suert: 19:00 Castellars: 20:00
23	Celebració comunitària del Perdó (amb confessió individual)	Vilaller: 17:00 El Pont de Suert: 19:00
24 Març – 1 Abril	PROGRAMA ESPECIAL DE SETMANA SANTA	Vegeu programació
26	Nen(e)s de la Catequesi: Representació del Via Crucis a la Residència	La Residència 17:00
27	Nen(e)s de la Catequesi: Convivència a la casa de colònies de Senet	Senet Tot el dia
27	Missa Crismal – Jornada del Presbiteri	Lleida: Tot el dia

QUÈ ÉS EL CATECUMENAT?

No és fàcil donar resposta cabal a aquesta pregunta amb poc espai. Toca fer-ne una síntesi, que ens ajudi a situar-nos. Però és un tema important, que no podem passar per alt.

La paraula “catecumenat” prové del grec, significa “instrucció”, i en els primers segles del cristianisme s’aplicà a la preparació que rebien les persones que demanaven el baptisme i, lògicament, abans havien de ser instruïdes sobre els requisits que comporta aquest sacrament. Això era normal i freqüent, perquè les persones que demanaven ser batejades eren persones adultes. Però, a mesura que es va anar estenent la pràctica del baptisme dels infants, també es va anar perdent la pràctica del catecumenat.

El Concili Vaticà II, en la Constitució sobre la Litúrgia (*Sacrosanctum Concilium*, núms.64-66), demana que es restauri el Catecumenat d’adults. Però, tot i que ja han passat més de cinquanta anys del Concili, és una paraula que encara avui a molts ens sona estranya. Què és el Catecumenat?

En el Catecumenat d’adults hem de distingir les diferents etapes en què es desenvolupa, de forma progressiva, la instrucció que reben els catecúmens. Parlarem solament de línies generals, ja que en cada cas caldrà adaptar-se a les diverses circumstàncies (personals, socials, eclesials) en què hom es troba.

Pel que fa a les etapes, podem distingir-ne tres d’importants:

De primer, ha d’haver-hi una persona que demani de formar part de la comunitat eclesial, com qui truca a la porta; i després cal que sigui admesa a entrar al rebedor. Podrà ser admesa si el que vol és conèixer i seguir Jesucrist. Si no coneix Jesucrist, caldrà una etapa prèvia de “precatecumenat”, en la qual li sigui anunciat el missatge central de l’evangeli, ja que ningú no pot adherir-se a una cosa que no coneix; en tot cas, la resposta positiva a l’anunci de Jesucrist comporta “morir” a un mateix per estrenar vida nova en l’amor, un canvi de sentiments i de costums, que es manifesten en l’entorn social de la persona; aquest canvi, com tot nuviatge, pot comportar incomprendiments, ruptures, separacions, però també el gaudi immens d’identificar-se amb Jesús que unifica i omple tota la persona. Acollir Jesús com el centre de la pròpia vida és el primer pas; cal morir un mateix per donar pas a la vida nova de l’amor, com passa amb tota llavor.

El segon pas és quan l’Església admet o *elegeix* el candidat (“inscripció del nom”), en considerar-lo idoni per a preparar-se per als sacraments de la iniciació cristiana (baptisme, confirmació i comunió). S’ha obert la porta del rebedor. És el moment d’aprofundir en el coneixement de Jesucrist, purificar, mitjançant l’examen de consciència, i treure tot destorb, per tal que Jesús sigui realment el camí, la veritat i la vida dels elegits. En aquesta etapa tenen lloc dues accions importants:

- a. Els “escrutinis”, que es fan de forma solemne i amb participació de la comunitat; tenen per fi descobrir allò negatiu que cal sanar en el cor dels elegits i allò positiu i sant que cal assegurar; així, l’esperit del mal no hi té cabuda, sinó sols Jesucrist.
- b. les “entregues”, mitjançant les quals l’Església, la comunitat, reconeixent els passos dels elegits, els fa donació del Símbol de la Fe, el “Credo”, i també, com a darrera “entrega”, l’Oració dominical, el “Prenostre”.

Finalment, arriba la celebració del sacrament. És amb l’oració del Prenostre, al final de la celebració del Baptisme, que el catecumen pren consciència d’haver entrat a formar part d’una nova família com a membre de ple dret, en igualtat de condicions. És l’inici d’una vida en comunitat, família de Jesús, que requereix vetlla i acompanyament.

”Si el gra de blat, quan cau a la terra no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit”. (Jn 12,24)

Mn. Manel Serradell